

Opgelet!

Meneer Frutsel frutselde
niet zomaar een cd in elkaar,
o, nee! Het is een
heuse mp3-cd!

Voor Pieter, voor altijd in mijn hart.

Marieke van Hooff
Met tekeningen van Marc-Aurèle Versini

De Frutsels

Vanaf 4 jaar

© 2012 Uitgeverij Abimo,
Europark Zuid 9, 9100 Sint-Niklaas, België
www.abimo.net

Eerste druk: augustus 2013

Tekeningen
Marc-Aurèle Versini

Coördinatie
Sarah Kumar

Vormgeving
Klaas Demeulemeester & Inne Van den Bossche

Met de stemmen van
Marieke van Hooff, Anneke van Hooff, Dieter Troubleyn en David Verbeeck

Tekst en Muziek	Arrangementen
Marieke van Hooff	Steven Jacobs
	Twaalfstemmige aria: Ewald Demeyere

Extra dank aan
De leden van het Frutselkoor

D/2013/6699/83
NUR 277
ISBN 9789462340251

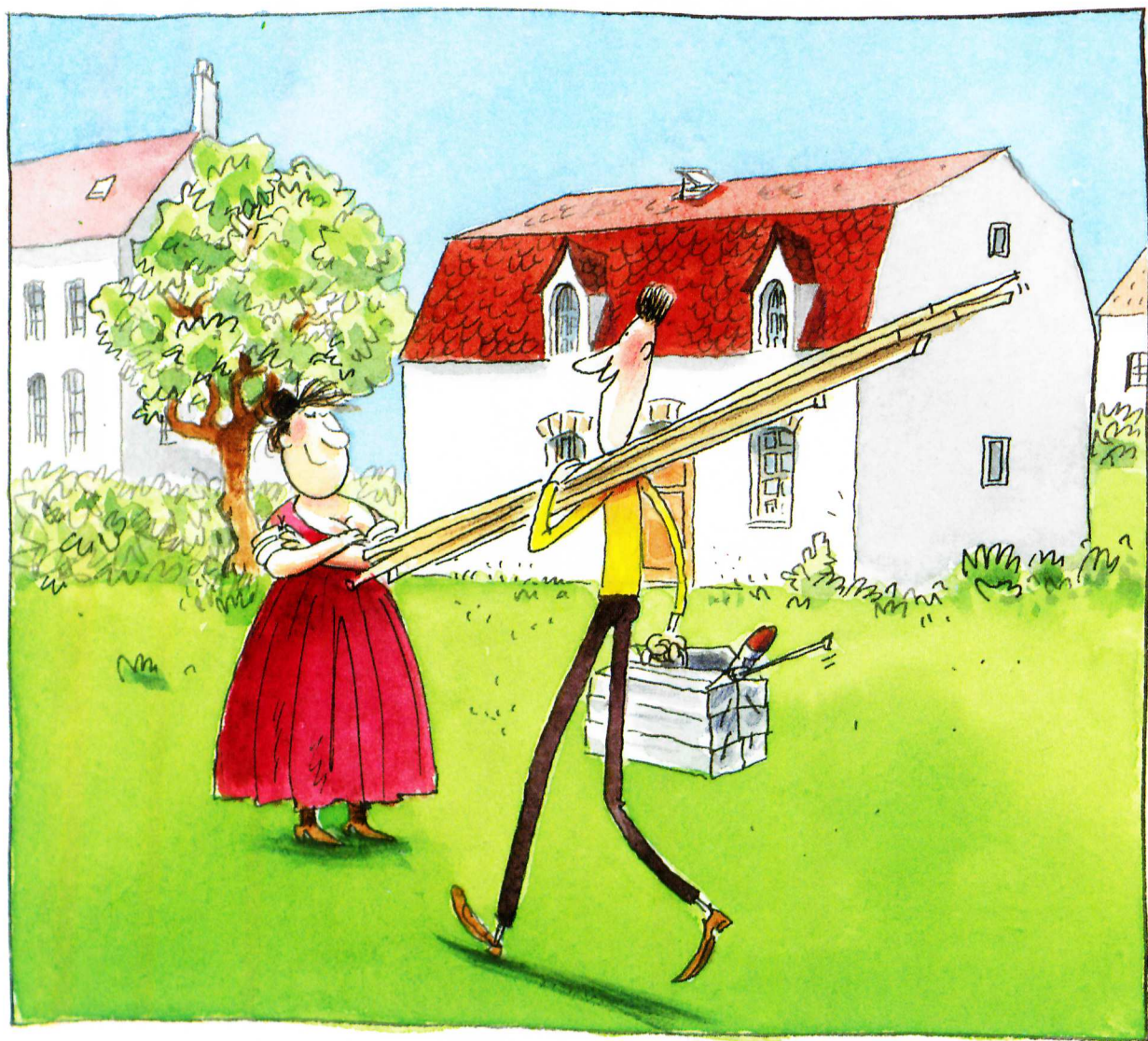
Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

DE FRUTSELS

Marieke van Hooff
& Marc-Aurèle Versini

Het Frutselhuis

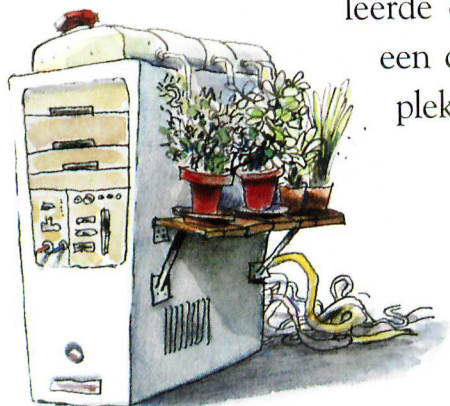
Meneer en mevrouw Frutsel woonden in het gekste huis dat je ooit gezien hebt. Eerst was het huis niet zo gek. Je zou het zelfs normaal kunnen noemen. Maar toen kochten de Frutsels het. Mevrouw Frutsel probeerde het nog tegen te houden, maar meneer Frutsel begon meteen te frutselen.

Eerst frutselde hij aan de badkamer. Na drie weken was hij uitgefrutseld. Toen had de badkamer, behalve een bad en een douche, drie houten rekjes voor klimplanten, een ijsjesmachine – voor het geval je eens zin zou hebben in een ijsje – met vijf verschillende smaken: chocolade, vanille, aardbei, mango en zuurtjessmaak, een aparte kast met een tuinslang, een schommelstoel, een uitklapbare sofa en een hamsterkooi inclusief looprad.

Meneer Frutsel wou eigenlijk ook een automatische postzegelsorteerder omdat daar nog plaats voor was, maar mevrouw Frutsel kon hem nog net tegenhouden.

In de keuken frutselde meneer Frutsel een door de fiets aangedreven flessenopener in elkaar, hij timmerde een frisdrankautomaat, hij bouwde een mini-ontspanplekje

met strandstoel en palmboom, hij installeerde een nooduitgang en hij ontwierp een computer met aan de zijkant een plekje voor verse kruiden.

De woonkamer werd helemaal een Frutselparadijs. Meneer Frutsel was weken bezig om in het midden van de kamer een gat te graven. Het gat werd groter en groter, en mevrouw Frutsel ontdekte een tijdje later dat meneer Frutsel een heuse binnentuin had gemaakt. Met vijf tropische vogelsoorten, een gezellig moerasje, drie schapen en een boa constrictor die meneer Frutsel 'Gregory' had genoemd.

Mevrouw Frutsel vroeg haar man allervriendelijkst op te houden met frutsen toen hij in de slaapkamer een opblaasbare pingpongtafel, vier bloempotten op wieltjes, een uitschuifbare boekenkast en een wenteltrap geïnstalleerd had.

Maar op zekere dag liet ze per ongeluk tijdens het stofzuigen het dakraampje openstaan en meneer Frutsel gilte: 'Een uitkijktoren! Dit huis heeft een uitkijktoren nodig!' Hij klom meteen het dak op met een lading planken en begon te timmeren.

'Alsjeblieft, lieverd, doe dat nou niet!' smeekte mevrouw Frutsel. Maar meneer Frutsel was niet te stoppen. Hij timmerde dagen aan een stuk. De uitkijktoren werd hoger en hoger. En toen was al het hout op.

Mevrouw Frutsel slaakte een zucht van verlichting.

'Hè, hè, kom nou maar eens van dat dak af', zei ze.

Maar meneer Frutsel dácht er niet aan. Hij ijsbeerde rusteloos op en neer over de dakpannen, en die avond kon hij de slaap niet vatten.

Mevrouw Frutsel zuchtte opnieuw, draaide zich op haar zij en begon hard te snurken.

De volgende dag werd ze wakker van een vrolijk getimmer. Ze stak haar hoofd door het dakraam en vroeg: 'Lieverd, waar heb je al dat hout vandaan?'

'Gevonden!' jubelde meneer Frutsel boven het getimmer uit.

'Gevonden? Waar dan?' vroeg mevrouw Frutsel.

Maar meneer Frutsel hoorde haar niet eens.

Een ochtend later lag er weer een lading hout in de tuin.

Meneer Frutsel timmerde met een glimlach op zijn gezicht door.

De dag erna regende het pijpenstelen.

'Lieverd, kom toch binnen!' riep mevrouw Frutsel.

Maar meneer Frutsel dacht er niet aan en hamerde door.

De dag daarna gebeurden er drie dingen vlak na elkaar.

- Mevrouw Frutsel las in *De Dagelijkse Courant* een interessant artikel over het mysterieuze verdwijnen van bomen in het dorp.
- Meneer Frutsel stormde de keuken binnen, hamer nog in de hand, en hij riep: 'Klaar! De uitkijktoren is klaar!'
- Er werd aangebeld.

Mevrouw Frutsel ging opendoen; daar stond een agent. Hij keek heel streng.

'Mevrouw Frutsel?'

'Ja, meneer de agent, dat ben ik.'

'U huisvest een crimineel.'

'Pardon, meneer de agent? Ik begrijp u niet.'

'Uw man, meneer Frutsel, is een dief.'

'Een dief? Wat een onzin', zei mevrouw Frutsel verontwaardigd.